

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Ved Abraham Kalls Jubilæum

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Ved Abraham Kalls Jubilæum", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 94. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1817_312_6-txt-root/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Slimre alt som Gimles Dag,
 Bud og beinger,
 Hane-vinger,
 Hanegal om klaren Dag;
 Vaagner! vaagner danske Hætte!
 Springer op og spænder Belte!
 Morgenstund har Guld i Mund.

Ved Abraham Kalls Jubileum.

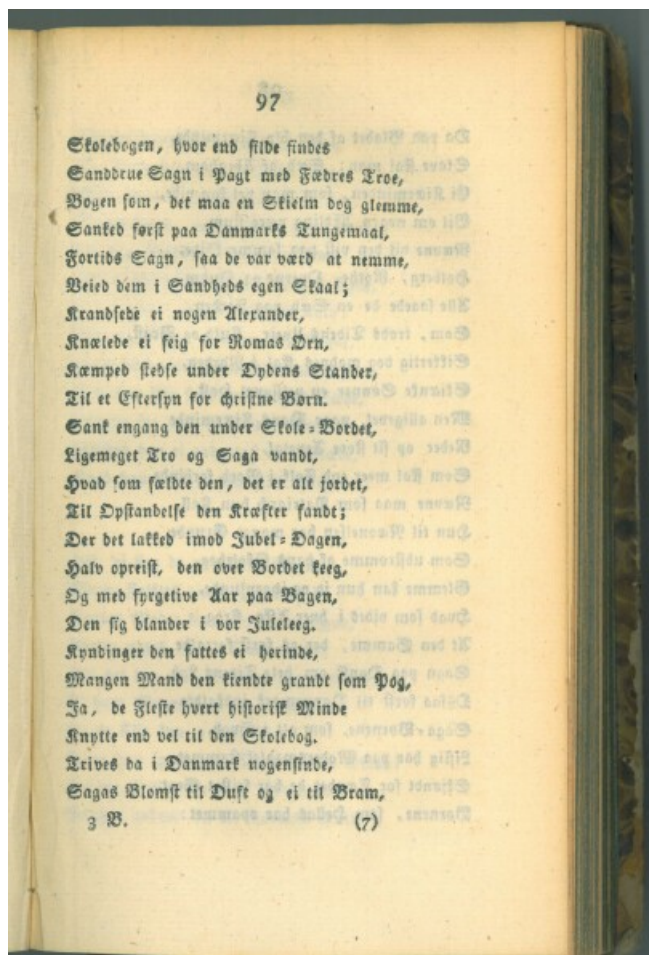
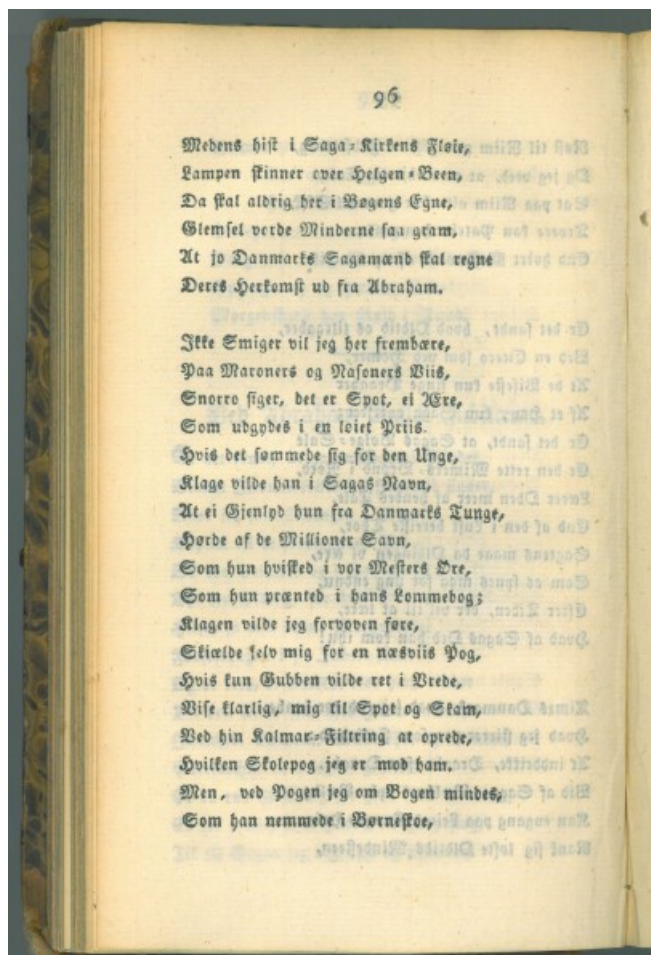
Er det sandt, at gammelbuds i Sindet,
 Blandt Jævnaldrende jeg fremmed staaer,
 Lever jeg som Dribingen i Mindet,
 Knyttet til de forbigangne Aar;
 Da var Tavshed og i Dag en Brode,
 Thi den Dding, for hvis Blik jeg staaer,
 Hilsed jo med denne Morgenrode,
 Fødselsdagen i sit Jubel-Aar,
 Og vi veed, ei Aarstid blot ham bindes
 Til den Alder som med Fædres svandt,
 Jævnhed, Lærdom, Munterhed og Minder,
 Patriarchen os betegner grændt,
 Er da end til Sang for grov min Stemme,
 Er for plump min Haand til Harpeslag,
 Fik til Vogen jeg dog Lyft og Nemme,

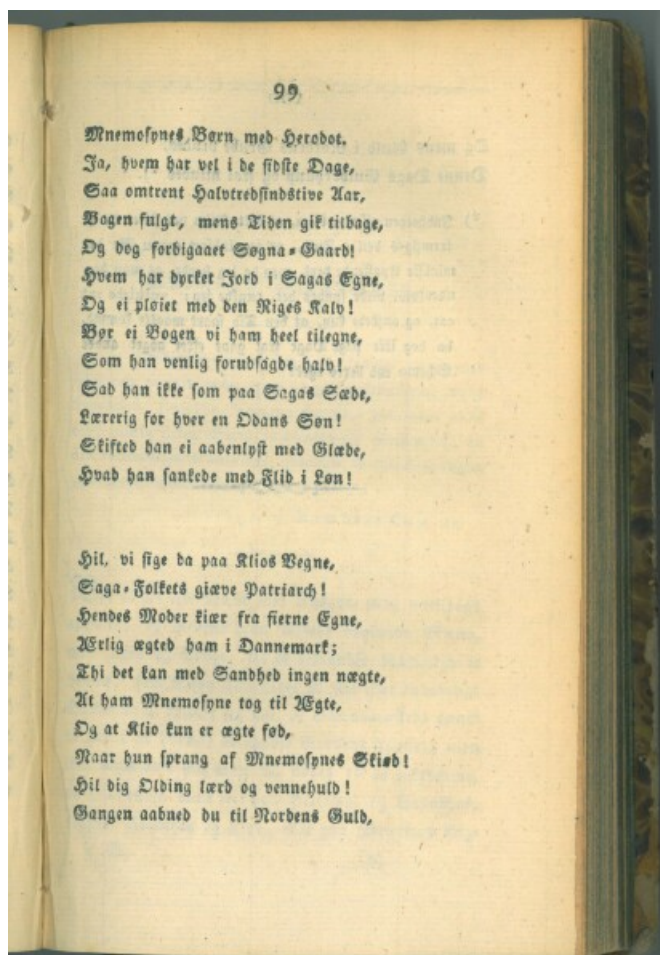
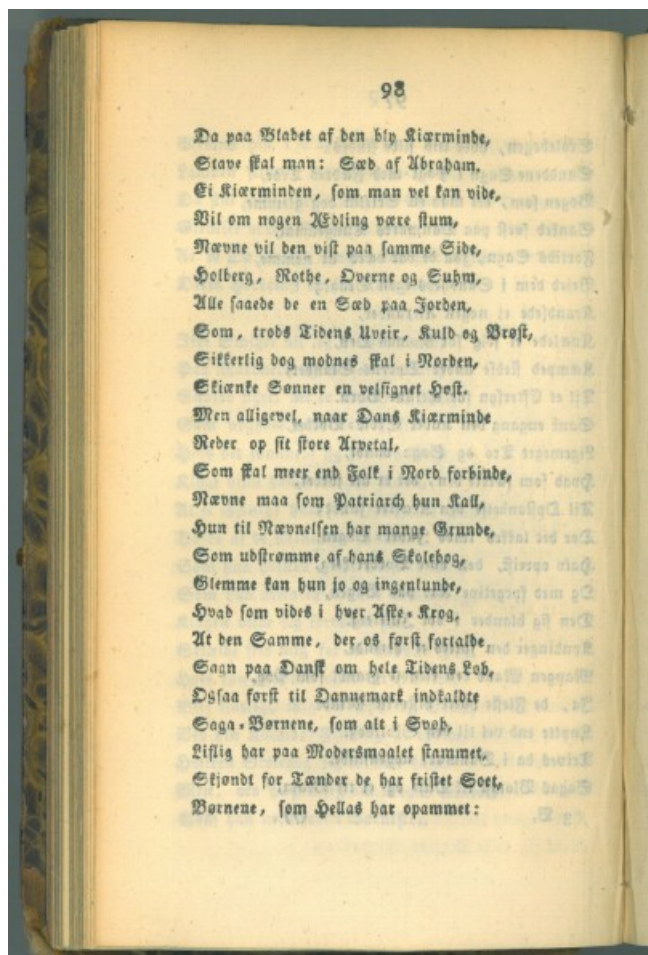
Rost til Riim paa sig en Fødselsdag,
 Og jeg veed, at en trohjertig Tale,
 Sat paa Riim alt efter gammel Skik,
 Troere kan Patriarchen male,
 End hvært Messerværk af ny Metrik.

Er det sandt, hvad Ddtid os tilraaber,
 Ved en Cicero som ved Homer,
 At de Viseste kun sige Draaber
 Af et Hav, kun Sags overseer;
 Er det sandt, at Sags Bolge-Sale
 Er den rette Nimers-Brønd i Nord,
 Lærer Den meer af hendes Tale,
 End af den i Luft bereiste Thor,
 Sagtens maae da Ddbingen vi ære,
 Som os synes maa for ung endnu,
 Efter Tiden, der vil til at lære,
 Hvad af Sags Ord han kom ihu!

Times Danmark, hvad jeg end tør haabe,
 Hvad jeg stierer paa som Folkehæd,
 At indbrikke, Draabe efter Draabe,
 Vid af Sagne-Bæltens bybe Væld;
 Kan engang paa Leices Konge-Hoie,
 Rank sig løfte Ddtids-Mindesteen,

Dg mens Gulb i Nordens Grube vindes,
Denne Dags Guldbryllup og skal mindes *).

*) Indbøiten viser noksom, at dette Niim var stillet til at
fremfjes den 2 Juli, og jeg indseer endnu ikke det
mindste Upassende deri, men da jeg hørde, at man dog
ubetvøit vilde syndes det, tænkte jeg: vilhisse saa
est, og ønskede kun, at den Tid snart maatte komme,
da dog ikke flige Dage skal gaae efter noget andet
Schema end deres eget!

